

קרח

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	
21:18	20:20	19:28	ח-*
21:15	20:19	19:28	ת"א
21:19	20:23	19:31	ח"פה
21:15	20:19	19:28	באר שבע

*לנוהגים 40 דקות: 19:08

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

הקב"ה ברא את העולם לגלות רחמנותו

רבינו מתחיל את התורה כך: 'כי השם יתברך מחמת רחמנותו ברא את העולם, כי רצה לגלות רחמנותו, ואם לא היה בריאת העולם, על מי היה מראה רחמנותו? ועל-כן ברא את כל הבריאה מתחילת האצילות, עד סוף נקודת המרכז של העולם הגשמי כדי להראות רחמנותו. וכאשר רצה השם יתברך לברוא את העולם, לא היה מקום לברוא מחמת שהיה הכל אין סוף, על-כן צמצם את האור לצדדין, וע"י הצמצום הזה נעשה 'חלל הפנוי', ובתוך החלל הפנוי הזה נתהוו כל הימים והמידות שהם בריאת העולם.

וזה החלל הפנוי היה מוכרח לבריאת העולם. כי בלתי החלל הפנוי, לא היה שום מקום לבריאת העולם כנ"ל. וזה הצמצום של החלל הפנוי אי אפשר להבין ולהשיג, כי אם לעתיד לבוא, כי צריך לומר בו שני הפכים – יש ואין. כי החלל הפנוי הוא ע"י הצמצום, שכביכול צמצם א-לוקותו משם, ואין שם אלוקות כביכול, כי אם לא כן אינו פנוי והכל אין סוף, אבל באמת לאמתו בוודאי, אעפ"י כן יש שם גם כן א-לוקות, כי בוודאי אין שום דבר בלעדי חיותו, וכל-כן אי אפשר להשיג כל בחינת חלל הפנוי עד לעתיד לבוא'.

חצה להיטיב עם הבריות

התורה מתחילה ביסוד שרבינו מביא מכתבי האר"י הקדוש. ידוע שספר הקבלה המרכזי ביותר נקרא 'עץ חיים' ורבינו מתחיל את התורה הזאת עם היסוד הזה. יש 2 נקודות מרכזיות שרבינו מביא בשם האר"י הקדוש: ספר עץ חיים מתחיל בשאלה, מהי סיבת הבריאה? רבינו האר"י מאריך בזה בכמה נקודות ויסודות ולמעשה רבינו מביא את התמצית ואת המסקנה האחרונה שכוללת את הכל: 'מחמת רחמנותו', הכוונה שהקב"ה רצה להיטיב עם הבריות וכדי שיהיה מי שיקבל את ההטבות האלו הקב"ה ברא אותנו וזה בעצם תכלית הבריאה. רבינו האר"י מאריך בכל זה אבל הסיבה שכוללת את הכל זה שהקב"ה רצה לגלות את רחמנותו ולהיטיב אתנו וכדי שיהיה מי שיקבל את ההטבות האלו הוא ברא את כל הבריאה...

כל מציאות הרע היא רק מציאות זמנית

היום רואים במציאות שלנו דברים לא טובים. הקב"ה הוא כל יכול אז מדוע הקב"ה לא ברא את הבריאה בלי כל הדברים הלא טובים? הרי הקב"ה הוא זה שברא את היצר הרע ואת כל הייסורים, הצער והגלויות שאנו עוברים. אם הקב"ה רצה להיטיב אז מדוע הוא ברא את כל מציאות הרע? (זאת שאלה של חז"ל) התשובה היא יתרון האור על החושך. כל מציאות הרע היא מציאות זמנית שעתידיה להיפסק לעד ולנצח נצחים אבל בזכות ובכוח זה שהיה זמן מסוים שהיתה מציאות של רע אז הטוב והתענוג הנצחי שהקב"ה רוצה להיטיב אתנו יהיה הרבה יותר שלם ומופלא ונעלה

בזכות זה שאנו עוברים עכשיו את מציאות הרע. הרע זה לא מציאות בפני אדרבה כתוב בזוהר הקדוש שהרע הוא הכוונה שהרע מכין את מציאות הטוב השלימה. חז"ל את הטוב השלם שיתגלה לאחר שתבטל מציאות הרע. ע"י היסוד הזה רבינו מתחיל את התורה. ממה שהיה אילו לא היה את מציאות הרע.

הקב"ה ברא את העולמות בחלל הפנוי

נקודה שנייה שרבינו מביא בשם רבינו האר"י: בשעה שהקב"ה רצה לברוא את העולם אז היה הכל 'אור אין-סוף' ובלשון של רבינו האר"י 'ממלא כל המציאות', ולא היה אפשר לברוא את העולם, אז הקב"ה צמצם את האור לצדדים ואז נוצר חלל כל זה לשונות של משל) כדורי ריק שנקרא חלל הפנוי ובתוך החלל הפנוי הקב"ה ברא את כל העולמות. מהאור אין-סוף שהקיף את החלל הקב"ה המשיך קו אחד של אור שנקרא אור אין-סוף והוא ברא את כל העולמות, כך מובא בתחילת הספר עץ חיים. כל זה ההתחלה של מהלך הבריאה אבל רבינו מביא את היסוד הזה ועומד על הנקודה שכל הבריאה נבראה מכוח המציאות של החלל הפנוי, אם לא היה חלל הפנוי אז כביכול הקב"ה לא יכל לברוא את הבריאה משום שהכל היה אור אין-סוף ולא היה מקום לברוא עולמות ובני-אדם...

בכל אדם ואדם יש את זה

צריך להבין שכל התיאורים שכתובים בספרי המקובלים ובפרט בעץ חיים זה הכל לשונות של משל, כמובן שהדברים הם לא כפשוטם אבל בדרך הזו רבינו האר"י לימד אותנו מסרים מאוד מאוד עמוקים. החלל הפנוי הוא כביכול פנוי מא-לוקות, מסביר ר' נתן בליקוטי הלכות: ודע שכל הבריאה כולה, מראשיתה ועד אחריתה, הכל נמצא בכל אדם ואדם. בכל אדם ואדם יש את האור אין-סוף ובכל אדם יש את החלל הפנוי ובכל אדם יש את הקו שנמשך לתוך החלל הפנוי. כל מאורעות הבריאה נמצאים בכל אדם ואדם. יש מצבים בחיים שלנו שמאיר לנו אור וכל מה שאנחנו רוצים לעשות אנחנו מצליחים ואנחנו מבינים מה שאנחנו עושים, אם זה בלימודים ואם זה בעבודה, האדם מרגיש חיות ואור אבל אנחנו יודעים שמגיע כזה זמן שפתאום הכל מסתלק מאתנו ואז אנחנו נופלים לתוך מציאות של חושך רוחני מאוד גדול ואנחנו כבר לא יודעים איפה אנחנו נמצאים ומה התכלית של הכל. כשהדעת מסתלקת מהאדם זה נקרא מציאות של החלל הפנוי

מציאות שהדעת שלנו מסתלקת לגמרי

החלל הפנוי זה מציאות בתוכנו שבו הדעת שלנו מסתלקת לגמרי ואז אנחנו יודעים

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה

שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר ת.נ.צ.ב.ה

שנאנחנו במצב של ניסיון וקושי. הקושי והניסיונות שיש לנו בחיים מגיעים בשעה שהאור מסתלק מאתנו. ברגע שמאיר לאדם אור אז הכל בסדר וגם אם יהיו לו בעיות והתמודדויות הוא ידע מה לעשות ותהיה לו עצה, תושייה וכוח והוא ידע איך להתמודד עם הכל אבל הבעיה מתעוררת בשעה שהאור מסתלק מאתנו ואז אנחנו עוברים את כל מציאות הניסיון והקושי ואומר לנו רבינו יסוד מאוד גדול שהקב"ה עשה את המציאות של החלל הפנוי כדי לברוא את העולמות והמידות, הכוונה שיעקר העבודה הרוחנית שלנו בעולם הזה היא לזכות לצאת מתאוות מיותרות ולתקן את המידות הלא טובות, לזכות ללמוד תורה ולזכות לאמונה יותר ויותר שלימה בהקב"ה. אומר רבינו שאדם יכול לעלות מדרגה לדרגה רק ע"י המציאות של החלל הפנוי. כמו שהקב"ה לא יכל לברוא את העולמות אם לא היה את מציאות החלל הפנוי כך בתוך האדם, ע"י שאנו עוברים מציאות של הסתרת פנים וחושך אנו זוכים להשיג השגות חדשות בתורה ותיקון המידות והאמונה. היסוד שמובא בעץ חיים זה שבלי החושך האדם לא מתקדם לשום מקום, אם לא נעבור מציאות של חלל פנוי לא נוכל להתקדם

שלב מסוים שבו אדם נרדם במקום הזה

ברוך השם אדם רוצה להתחזק, להתעלות, ללמוד תורה ולתקן את המידות. אומר לנו רבינו כלל מאוד גדול: כל עוד זה רק מאיר לאדם אז היכולת של האדם להתעלות ולהתקדם מאוד מוגבלת, אבל ברגע שהאדם נופל למציאות של החלל הפנוי, בזמנים האלו האדם יכול להתעלות ולתקן את עצמו יותר ויותר. דווקא כשמסתלק האור והאדם נופל למציאות של חושך ושם מתעוררים עליו ניסיונות וקשיים, דווקא זה מעורר אותנו להתעלות ממדרגה למדרגה. ברגע שהכל בסדר אצלנו אז גם אם נחליט שאנחנו רוצים להתחזק ולעבוד את הקב"ה ביתר שאת, יש שלב מסוים שבו האדם נרדם במקום הזה, את הכוחות החדשים להתעורר האדם מקבל כשמסתלק ממנו האור. בד"כ התקופה הזאת שעוברת עלינו היא לא נעימה, יש מצבים כאלה שהאדם כבר שוכח איך קוראים לו מרוב הביבלולים שעוברים עליו אבל דע לך שהמצב הזה הוא סיבת העלייה של האדם והוא הכוח שמניע את האדם להתעלות...

קוה אל השם חזק ויאמץ לך

לפני 20 שנה בערך קראתי מחקר פסיכולוגי על ילדים שעברו כל מיני ניסיונות וקשיים בילדות שלהם. דווקא אותם ילדים הרבה פעמים התעלו משאר הילדים משום שאם מסתכלים על הקושי וההסתרה בצורה נכונה אז זה הופך להיות סיבה לעלייה רוחנית ולא לירידה. המציאות הראשונה של בריאת העולם היא כך שקודם כל הקב"ה ברא את החלל הפנוי, דהיינו את ההסתרה ואת הסתלקות הדעת ולאחר מכן נמשך קו, והקו הזה ברא את העולמות (בלשון המקובלים הקו הזה נקרא 'קו אין סוף'). הרמח"ל אומר שהסיבה שגורמת לקו הזה להימשך ולתקן ולהוריד שפע זה התקווה. אנחנו אומרים את זה בכל בוקר בסוף תפילת שחרית: 'קוה אל השם, חזק ויאמץ לך קוה אל השם'. התקווה של האדם היהודי, זה בעצם יסוד האמונה (כך כותב הרמח"ל בספר 'אוצרות הרמח"ל'). כשאדם מקווה לישועה של הקב"ה אז עצם התקווה עצמה ממשיכה את הקו לברוא את כל העולמות, לכן קו וקווה זה אותו לשון. אומר הרמח"ל חידוש מאוד גדול: ודע שיש אדם שלא עלו מעשי יפה בעולם הזה (אדם לא מוצלח) ולא רק זה אלא שהוא נכשל הרבה, אבל הוא תמיד היה מחכה ומצפה ומקווה מתי השם יושיע אותו, לעתיד לבוא האדם הזה ישב עם האבות הקדושים ועם הצדיקים הכי גדולים בגן-עדן וכולם ישאלו מה לאדם הזה עם האבות הקדושים בגן-עדן ועם הצדיקים הכי גדולים? הרי הוא לא היה כ"כ מוצלח במעשיו.

כל העולם בשר ובתפילה באים אל התקווה

...אף אחד לא ידע לתרץ מה לאדם הזה עם הצדיקים הכי גדולים עד שיבוא הקב"ה בעצמו ויגיד להם איך הוא זכה: הוא כל ימי חייו קיווה לישועה שלי ועכשיו הוא קיבל

מה הבעיה נחמן??? אני רק מביא לך חלב

יש מדרש ששואל: מה הקב"ה עושה? בורא עולמות ומחריבן. נשאלת השאלה מה עושה הקב"ה אחרי שהוא מחריב אותם? הקב"ה בורא את העולמות מחדש אבל טוב יותר ממה שהיה בפעם הקודמת. גם אצלנו יש את הבחינה הזאת בכל פעם מחדש. היסוד הראשון זה שצריך לדעת שאין מציאות כזו שהקב"ה עוזב את האדם היהודי וזה לא משנה איפה ומתי, אבל כשעובר עלינו החושך אז אנחנו נבהלים ולוקח לנו הרבה שנים ללמוד שהקב"ה באמת לא עזב אותנו. הרבה שנים לא הבנתי את היסוד הזה עד לפני כמה שנים שעברתי מקרה עם הבן שלי כשהוא היה בן 3 וחצי. יום אחד היה חסר חלב בבית אז ביקשו ממני שאני יביא חלב, אמרתי בסדר, איך שהתקרבותי לכיוון הפתח הבן שלי פתח בבכי נוראית קורעות לב. אמרתי לו: מה הבעיה נחמן? אני רק הולך להביא לך חלב ואני תיכף חוזר. הוא לא הבין את זה והוא המשיך לבכות. לא עזר שום דבר עד שבסוף לא היתה ברירה, החזיקו אותו ויצאתי. בדרך כשהלכתי לקנות את החלב הבנתי את היסוד של החלל הפנוי. אנחנו קטנים בדעת (כמו ילדים) וברגע שהקב"ה עוזב אותנו אנחנו חושבים שזה לעד ולנצח נצחים, אבל אנחנו לא מבינים שהקב"ה עזב אותנו בשביל להביא לנו מתנות חדשות. הוא רק הלך להביא לנו חלב ודבש והשפעות חדשות. כשהילד גדל הוא מבין שאבא הלך לקנות חלב והוא חוזר, כך גם אנחנו צריכים לגדול ולהבין שכל החלל הפנוי זה רק בשביל בנייה

יש את ההסתרה של העולמות העליונים

רבינו אומר שהחלל הפנוי זה בחינה שיש א-לוקות ואין א-לוקות, הכוונה שכל הבריור הוא בתוך הדעת שלנו. בזמנים של ההסתרה אנחנו מרגישים שאין א-לוקות אבל אנחנו צריכים לדעת שהקב"ה בוודאי לא עזב אותנו אלא הוא רק הלך להכין לנו מתנות והשפעות חדשות, זה כמו אבא שהולך להביא חלב לילד מהמכולת, כך גם הקב"ה מסתיר פניו מאתנו בכדי להביא לנו השפעות חדשות. זה היסוד הראשון שרבינו מביא לנו על החלל הפנוי, אבל על זה אנחנו אומרים 'קל לדבר' אבל כשעוברים את זה, זה באמת ניסיונות מאוד קשים. המציאות שהאדם נופל לתוך מציאות של הסתרה וזה מעורר קשיים גדולים מאוד שכולנו עוברים זה מציאות של בני-אדם, למלאכים אין את המציאות הזאת. ההסתרה של החלל הפנוי מקיפה את כל הבריאה וגם אצל מלאכים יש את הבחינה שנקראת החלל הפנוי אבל יש הבדל מאוד גדול בין ההסתרה של העולמות העליונים לבין ההסתרה שיש בעולם שלנו

קוה חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג עופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

OFFEREREZ.CO.IL

כ"כ מבבלים עם כזה צה"ר וחטאים!!

בעולמות הרוחניים יש מציאות של הסתרה אבל אין את היצר הרע ואת הצמצום והקשיים שאנו עוברים, זה מתנה שהקב"ה נתן רק לבני-אדם. בשעה שמשנה רבינו עלה להר סיני לקבל את התורה, המלאכים אמרו לו: מה לילוד אישה ביננו? מה מעשיך פה? אמר להם משה: באתי לקבל את התורה. המלאכים אמרו להקב"ה: אתה הולך לתת לבני-אדם שכ"כ מבבלים עם כזה יצר הרע וחטאים וקלקולים את התורה הקדושה? הקב"ה אמר למשה רבינו: תחזיר להם תשובה. אמר להם משה רבינו: 'בשר וחלב' יש בינכם? יצר הרע יש בינכם? ניסיונות בשמירת העיניים יש בינכם? אמרו לו: לא. אמר להם משה: אם כך התורה צריכה לרדת למטה. משה רבינו אמר למלאכים שעיקר התגלות ושלמות התורה היא דווקא כשהיא יורדת ונפעלת ומתגלית בעולם שלנו. אעפ"י שהמלאכים גם לומדים תורה ומתפללים ומשבחים את הקב"ה, אבל אעפ"י כן עיקר התיקון ועיקר רצונו של הקב"ה הוא דווקא בעולם הזה. דיבור אחד של אדם פשוט בעולם הזה שווה יותר מכל שירות המלאכים שיש למעלה.

הקב"ה אמר: יש פה דין מאוד קשה על עמי

יש 'אור החיים' נפלא מאוד על פרשת קורח (שמעתי שהצדיקים היו לומדים את האור החיים הזה פעם בשבוע מצד היופי והעמקות של הדברים). הקב"ה רצה להעניש את כל עמי" בגלל מעשה קורח ואמר: "הרומז מתוך העדה הזאת ואכלה

אותם" האור החיים הקדוש שואל ומדקדק מה זה 'הרומז'?

הרומז זה התרוממו מתוך העדה. מה הקב"ה רצה באותו רגע? שהם יצמיחו כנפיים ויתחילו להתעופף באוויר? ולעומת זאת כתוב שמשנה ואהרן "נפלו על פניהם".

הקב"ה אמר להם תתרוממו והם נפלו על פניהם. אומר הרבי מקוצק' שהקב"ה אמר למשה ואהרן: יש פה דין מאוד קשה על עמי" ואני מקפיד וכועס על עמי" אבל אני לא יכול לעשות להם שום דבר משום שאתם כל הזמן מתחברים ומתקשרים עם עמי" באהבה. בשעה שאתם הצדיקים מתחברים ומתקשרים עם עמי" באהבה אני לא יכול לעשות להם שום דבר, לכן הרומז מתוך העדה, תפרדו מהם קצת. תנתקו קצת את חבל האהבה בינכם לעמי" בכדי שאני יוכל להעניש אותם קצת. כשמשנה ואהרן שמעו את זה הם נפלו על פניהם, הם עוד יותר ירדו באהבה והתקשרות עם עמי". לאחר מכן משה ואהרן אומרים מיד: א-ל א-ל לוקי הרוחות לכל בשר, האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף? כמובן שהם באו לסגור על עמי"

זרות החפץ שיש לבורא

שואל האור החיים הקדוש: אתם פונים בתפילה להקב"ה, אז מדוע אתם פונים להקב"ה בלשון כזו – א-ל א-ל לוקי הרוחות לכל בשר? למה אתם לא קוראים לו הקב"ה? מדוע משה ואהרן האריכו בלשונם עם הקב"ה? מתרץ האור

החיים הקדוש: ונתכוון לדבר לפניו דברי ריצוי המתקבל לפניו. משה רבינו רצה לרצות את הקב"ה אז הוא פנה אליו בלשון הזו א-ל א-ל לוקי הרוחות לכל בשר' על מנת לרצות ולפייס את הקב"ה מכעסו. מסביר האור החיים הקדוש מדוע בחר משה דווקא בלשון הזו: עפ"י מה שקדם למשה רבינו בידיעת דרגות החפץ שיש לבורא. משה רבינו ידע שיש להקב"ה דרגות של חפץ (רצון ואהבה). המדרגה הראשונה (מלמטה למעלה) של חפץ הבורא הוא השבח וההלל שיתנו לו צבא מעלה. הדרגה הראשונה זה השיר והשבח וההלל של המלאכים. למעלה משירת המלאכים השבח וההלל שיתנו לו הצדיקים משני אוצרות החיים, יש נשמות שעדיין לא באו לעולם והם נמצאות באוצר החיים, בגן-עדן או במקום אחר ובו הם משבחים את הקב"ה ויש צדיקים שכבר היו בעולם ועלו לגן-עדן וגם הם משבחים את הקב"ה..

השיר והשבח העולה מהנשמות בעולם הזה

אומר האור החיים הקדוש: הקב"ה יותר שמח מהשיר והשבח הבא מהנשמות של שני אוצרות החיים יותר משירת המלאכים, אבל למעלה מהכל, השיר והשבח העולה

מהנשמות שהם בעולם הזה, אשר הם בתוך הבשר והגוף המונע מהם להכיר את השם. היצר הרע כל היום משגע אותנו. כמה כבד וקשה לאדם ללכת להתבודדות ולתפילה. אומר האור החיים הקדוש: אשר הנשמות האלו בתוך הגוף והוא מונעם מלהכיר את השם, והם מתעצמים לאהוב את השם מתוך המציאות של הגוף ולשבחו ולהודות למאמרו וזה עליון וחשוק אצל הבורא למעלה מן הכל ואין למעלה מזה אצל הבורא מהשיר והשבח וההתעצמות של הנשמות בעולם הזה בתוך כל המניעות והקשיים, ולזה נתחכם משה רבינו וריצה את השם בדבר שהוא חפץ בו ואמר לו: א-ל א-ל לוקי הרוחות לכל בשר', אתה הא-ל לוקים של הרוחות בשעה שהם בתוך הגוף. אתה חפץ שא-ל לוקותך ומלכותך יתגלו לנשמות ולרוחות בזמן שהם בבשר, ואם אתה ממית את כל עמי" אז יהיה חסר לך הרצון הזה כי לא יהיה מי שישבח אותך מהמקום הזה, ואין נכון להגביר את הדינים מעל עמי" שיוסבו הפסד קבלת א-ל לוקותך לרוחות שבבשר שזהו רום תכלית חשקך. תכלית כל החשק והרצונות של הקב"ה זה שיהודי בעולם הזה שנמצא בתוך גוף גשמי, הולך ואומר כמה מילים להקב"ה. זה יקר להקב"ה יותר מכל שירת המלאכים וגם יותר גדול משירת הצדיקים הכי גדולים שהיו בעולם הזה ועכשיו הם בגן-עדן ומשבחים את הקב"ה. בגלל שאותו יהודי נמצא עכשיו בתוך המציאות הזו זה הרבה יותר חשוק ועליון אצל הקב"ה אפילו מהתשבחות של הצדיקים שבגן-עדן, פירוש הדבר שלנו יש בעולם הזה משהו שאפילו לצדיקים הכי גדולים שבגן-עדן אין, שאנחנו יכולים לעבוד את הקב"ה מתוך ההסתרה

הולך עכשיו לעולם שסלו טוב

הגאון מוילנא מאוד בכה לפני פטירתו. שאלו אותו תלמידיו: רבינו על מה אתה בוכה? מה חסר לך? הרי אתה הולך עכשיו לעולמות הכי עליונים ולעולם שכולו טוב. אמר להם הגאון מוילנא: נכון, אני לא חושש מזה, אבל אני מצטער מזה שאני לא אוכל להניח תפילין, אני כבר לא אוכל לעשות מצווה מתוך הקושי והמניעות שיש בעולם הזה. זה מה שאומר האור החיים: וזה רום מעלות חשקך, זה העבודה שעולה מתוך הנשמות של העולם הזה. לכן אומר רבינו שהעולם נברא מהחלל הפנוי ובהסתרה ומתוך המקום הזה מתעוררים ומתחזקים וזה תכלית הבריאה. רבינו ממשיך ואומר: ודע שיש 2 מיני אפיקורות. יש אפיקורות שבאה מחוכמות חיצוניות ועליו נאמר: 'ודע מה שתשיב לאפיקורס'. כי האפיקורסית הזאת יש עליה תשובה, כי זאת האפיקורסית באה מחוכמות חיצוניות שאפשר לברר, אבל יש אפיקורות שהיא באה מסוד החלל הפנוי ואי אפשר ליישבה בשום פנים ואופן וזה נראה כחוכמה מאוד גדולה, אבל יש הסתרה בתוך הבריאה שהאדם לא יכול בשום פנים ואופן ליישב את ההסתרה הזאת. רבינו אומר שאפיקורות שבאה מחוכמות חיצוניות יש תשובה, אבל על אפיקורות שבאה מהחלל הפנוי זה כמו הקושיות

שאין עליהם תשובה בעולם שלנו. אם אין תשובה אז מה עושים עם הקושיות האלו?

מתעוררת אצל האדם כבדות בתוך הלב

רבינו אומר שהאפיקורות שבאה מהחלל הפנוי א"א למצוא להם תשובה בשום אופן, דהיינו למצוא שם את השם יתברך, כי אם היה מוצא שם את השם יתברך (בחלל הפנוי) אם כן לא היה חלל הפנוי, על-כן שם א"א למצוא תשובות על הדבר הזה, אבל עמי" עוברים על כל הקושיות של החלל הפנוי ע"י אמונה. ע"י אמונה אפשר לעבור על כל הקושיות של החלל הפנוי. רבינו מסביר שלכל אדם בעולם הזה, מהאדם הגדול ביותר ועד לקטן ביותר, יש קושיות. הקושיות באות ברגע שהוא לא מבין, יש הרבה מצבים שאנחנו לא מבינים למה זה דווקא ככה, וכשאדם לא מבין את זה אז מתעוררת אצל האדם כבדות בתוך הלב, זה סוג של עצבות וצער משום שהנשמות שלנו לא יכולות לסבול מציאות שאנחנו לא מבינים כל-שכן שהמציאות הזו היא מציאות של צער וכאב. כשרואים מציאות של צער וכאב ולא מבינים מדוע יש פה צער וכאב אז זה מתחיל לעורר בתוכנו קושייה וקשה לנו לסבול את הקושיות.

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלחת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שלומית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שלומית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עזנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבב בת ימימה, שמאל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואת: יונה בת בנינה, שמחה בת זינה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיירה, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתנאי בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עזנה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עזנה בת שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שלומית סלמה בת ר' יוסף וגמאר, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן נחמך דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בנינה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיאל סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן ליהל, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרחח, יניס בן חפסיבה, משה דמוני בן שמחה, אברהם בן לאה, שלמה אליז בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, מרטה בת רבקה וירה, שושנה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, תנאל חן בן אוריאל, אברהם בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחוממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלווה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת גוגה, סהר הי"ד בן לירן והילה, נאג' בן ירדנה ורעייתו גל נאוהה בת אסתר הי"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה בסרסה, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אביזן בן מלכה, שרונה בת חיים, מיריה בת נדרה, יהושע בן עישיה, דיעה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'יה, שמעון בן ג'ורג'יה, דוד בן סימני ועליו נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

לעילוי נשמת נאג' עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל נאוהה בת אסתר השם יקום דמם !!! קרח | אור הדעת | 3

ב'ביאור הליקוטים' מפרש את התורה הזאת (תורה ס"ד) ואומר שהתענוג האמיתי של האדם זה השכל וההבנה. ברגע שאנחנו מבינים דברים אז אנחנו זוכים באותו רגע לתענוג מאוד גדול אבל לעומת זאת כשאנחנו רואים מציאות שקשה לנו להבין ואנחנו לא מבינים למה הקב"ה עשה כזאת מציאות, זה גורם לנו לקושי מאוד גדול וזה גורם לכבדות הלב ולצער גדול מאוד בתוך לב האדם. באמת אם הקב"ה היה מראה לנו למה זה נעשה אז ברגע אחד הכל היה מתיישב. הקושי מתחיל כשאין הבנה, אפילו לאדם הגדול בבריאה שזה משה רבינו היתה קושייה כשהקב"ה הראה לו את כל הדורות ואת כל הצדיקים והת"ח עד שהגיעו לר' עקיבא. משה רבינו ראה את גדולתו של ר' עקיבא שהיה שורש התורה שבע"פ ואז היתה למשה קושייה והוא אמר להקב"ה: תתן את התורה על ידי ר' עקיבא ולא על ידי! אני לא יודע לדרוש כאלה דרשות בתורה כמו שר' עקיבא דורש. אמר לו הקב"ה לך תשמע שיעור של ר' עקיבא, משה הלך ושמע שמקשים על ר' עקיבא קושיות ובכל פעם הוא תיזן אותם עד שר' עקיבא אמר: הגעתם לשורש, זה הלכה למשה מסיני. כשמשה רבינו שמע את זה התפייסה דעתו והוא הבין שהתורה צריכה להינתן על ידו ור' עקיבא הוא זה שמאיר ומרבה ומגלה את התורה...

א' אפשר לתרץ במילים את הטאלה שלו

דע לך שבלי שתיקה אי אפשר להגיע לזה. הרבה פעמים בחיים שלנו אנחנו מגיעים
למצב שיש לנו קושיות עצומות ואין לנו תשובות אמתיות לזה, אומר רבינו שבמקום
שאין תשובות, תשתוק ואז תזכה לקבל השגות כ"כ גבוהות ושם תדע את כל
התירוצים לכל הקושיות. נשאלת השאלה: אם אין הסבר לקושיות האלה אז איך
יכול להיות תירוץ? אומר רבינו שהתירוץ שיש בעולם המחשבה זה לא תירוץ שכלי,

אנחנו לא דנים אף אחד ח", אבל היו אנשים שיצאו מהשוואה והיו להם כאלה קושיות על ההנהגה של הקב"ה. הסטייפלר היה אומר: כשמגיע אליי יהודי שומר שבת שעבר את השוואה אז אני קם לכבודו ואני נותן לו פדיון! היו כאלה שלא יכלו לקבל את השתיקה הזאת ואנחנו לא יכולים לדון אותם בחיים הפרטיים שלנו כל פעם שאדם עובר מציאות של החלל הפנוי אז האדם צריך לדעת, אם ניסת למצוא הסבר או תירוץ ולא הצלחת והלכת לחברים ולרבנים ולצדיקים ולא מצאת תירוץ אז תדע לך שהעצה עכשיו היא לשתוק וכך אתה תעלה לשורש החלל הפנוי ומשם אתה תקבל את הניגונים. תשובות אתה לא תקבל אבל ניגונים כן תקבל. הניגונים עושים שמחה בלב האדם. בגמרא (מסכת שבת דף לג') מובא מעשה על 3 מגדולי חכמי ישראל: רבי יהודה, רבי יוסי ורבי שמעון בר-יוחאי שישבו ביחד ודיברו על מעשיה של אומה זאת, בפשטות הכוונה על הרומאים, רבי יהודה שיבח אותם, רבי יוסי שתק ורבי שמעון גינה אותם..

פשט הדברים הוא מאוד קשה, באותה תקופה (אחרי חורבן בית שני) הרומאים עשו בארץ שואה, לא רק שהחריבו את בית המקדש ואת ביתר אלא הגמרא אומרת שרק מהעיר ביתר ירדו נהרות של דם, אז איך יכול להיות שר' יהודה משבח את הרומאים?! הגמרא לא מזכירה את השם 'רומ' אלא הגמרא קוראת להם 'אומה זאת'. בפנימיות של הסיפור הזה, אומה זה סוד ההנהגה של הקב"ה, החכמים שאלו איך הדרך הנכונה לקבל את המציאות של ההנהגה ושל ההסתרת פנים. ר' יהודה אמר שצריך לשבח את הקב"ה גם במציאות ההסתרה, אומרת הגמרא שר' יוסי שתק ור' שמעון הלך לעשות מלחמה עם הרשעים, אלו ואלו דברי א-לוקים חיים. שלושת הדרכים של החכמים הם דרכי אמת. ר' יהודה אומר שצריך תמיד לחפש את החסדים של הקב"ה בתוך ההסתרה וגם שם לשבח את הקב"ה. ר' יוסי לא חולק על ר' יהודה אלא הוא שותק, הכוונה שיש מצבים שאתה לא תוכל לשבח את הקב"ה בעקבות הקושיות של החלל הפנוי לכן צריך לשתוק. המלכות

המלכות זה השכינה, אתה עושה עבודה של שתיקה אז אתה תגלה את ה'סוד
הציפור העליונה' שזה סוד החוכמה העליונה. בזכות זה שאתה שותק אתה תעלה
לעולם הזה ותגלה חוכמות, לכן הגמרא אומרת שבכל מקום הלכה כר' יוסי מכיוון
ש'טעמו ונימוקו עימו' הכוונה שר' יוסי שהוא סוד השתיקה הוא היה עולה לעולם
הטעמים ומגלה את הניגונים של החלל הפנוי לכן הלכה כמותו משום שלא רק את
ההסברים של ההלכה הוא ידע אלא הוא גם ידע את הסוד של הניגונים של כל
הקושיות שיש בחלל הפנוי. צריכים לדעת: כשיש לנו קושיות קודם כל צריך
לעשות השתדלות ולענות על הקושיות, בדרך כלל התורה נותנת לנו
תשובות, הכוונה ש"ל לימוד התורה מתיישבת דעתו של האדם או
שהאדם הולך לשאול חכם גדול בתורה שיסביר לו וידיריך אותו, אבל יש
מצבים שאף אחד בעולם לא יוכל לתרץ לך את הקושייה הזאת אלא
השתיקה. כשאדם רואה שהוא נהיה יותר ויותר מתוסכל עם עצמו אז תדע
לך שזה הסוד של השתיקה. איך שותקים? הולכים להתבודדות ואומרים
להקב"ה: תעזור לי לשתוק ולהבין שאני לא צריך להבין וזה הטוב האמיתי.

וְדוֹי אֶצֶל הַצַּדִּיק

יְשֵׁנָה תִּפְּלָה נִפְּלָאָה הַנּוֹמָרֶת אֶצֶל רִבְנֵי הַקְדוֹשׁ
וּמוֹפִיעָה בַּסֶּפֶר "כֹּל בּוֹ לִישׁוֹנוֹת" (בַּהוֹצָאת קַהֲלֵי ר'
יִשְׂרָאֵל דְּבֵי אֲדוֹסֶרֶס זצ"ל), וְנִקְרָאת "עַל צִיּוֹן רִבְנֵי". זֶה
תִּפְּלָה עַל עֵינֵי רִבְנֵי בְּעוֹלָם, וּמִקְרֹסֶת מֵה עוֹבֵר עֲלֵינוּ,
וְיֵשׁ בָּהּ דְּהוּי לְתַבְרִים וְהוּא בִּכְתָב וְהוּא בַּעַל-פֶּה. וְתִפְּלָה זֶה
עֲנִינָה לִסְתֵּר וְלִתְקַן אֶת כָּל הַפְּגָמִים וְלִהְיוֹתִיק אֶת כָּל
הַדְּבָרִים בְּזִכְרוֹת כֹּחַ קְדוֹשׁ רִבְנֵי הַקְדוֹשׁ, שֶׁהוּא אֲדִיק
יְסוֹד עוֹלָם בְּחִינַת יְסוֹד פְּשׁוּט, שֶׁהוּא שֶׁשׁ הַטֹּב שֶׁל

כָּל אֲרֻבַּע הַיּוֹדוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מִים וְעֵפֶר, שְׁמֵם
קִיַּמָה הַנֶּפֶשׁ וּמֵהֶם נִמְשְׁכוֹת הַמַּדּוֹת הַמְקַלְקְלוֹת,
וּכְשֶׁמִּגִּיעִים אֶל הַצִּדִּיק הַשֵּׁלֶם הַמֵּתֵקן שֶׁהוּא כְּמוֹ קֹדֶרֶת
הַקְּדוּשִׁים וּמִסְתַּכְלִים עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהוּא כְּמוֹ
לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנָיו הַקְּדוּשִׁים, וְנוֹתִינִים פְּרוּטָה לַצִּדִּיקָה
וְאוֹמְרִים הִתְקַן הַכִּלְי וְהוּדֵי דְבָרִים אִשִּׁי מֵהֵלֶב, בְּכֹ
כָּל אֱלוֹי יִכֹּל צִדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם לִטְרַח אֶת הָאָדָם מִכָּל
הַכֶּתֶם וּלְחַל לוֹ בַּח דָּחַשׁ וּמַח דָּחַשׁ.

זֶה מֵה שֶׁנֶּאֱמַר עַל רִבְנֵי הַקָּדוֹשׁ שֶׁהוּא "נֶחֱל נֹבֵעַ מְקוֹר הַחַיָּה", "נֶהַר הַמַּטֵּה מִכָּל הַתַּמִּים". בְּהִיּוֹתוֹ שֶׁרֶשׁ הַיְסוּדוֹת הַמִּתְקֵן וְהַשֵּׁם שֶׁהֵיךְ לְבַחֵינָת יְחִידָה, דִּיחִידָה, דְּרָכּוֹ עֹזֵר הַטּוֹב וְהַשֶּׁפַע לְעוֹלָם.

בדודי הדברים הנאמר לפני תלמיד חכם שהוא בחינת
משנה רבנו, בבחינת איון, התפשטות הגשמיית ממש,
"רצוא דרעיון", רצון כל הרצונות שהוא רצון האין סוף
עצמו. ע"ז זה מאיר לאדם דעת אמיתית ויזכה לדעת
שכל מאורעותיו לטובה. וכל צרופי האותיות הקדושות
שנבגמו ונחרבו בדבור ובמעשים לא טובים וכו' מלכות
דטמאה, ונחלקו בעצמותינו, ע"י שיתודה על כל ענינו
אצל הדיקן שהוא יחידה דיחידה, הוא רבנו הקדוש -
יתקן הכל בע"ה ויבנה צרופי אותיות חסד של קדשה
ותבנה מלכות קדשה על תלה ותחזר של קדשה.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר ארז שליט"א)

**לעילוי נשמת אבידן מורי בן מלכה הי"ו
ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה.**